

ORGANITZA

Mancomunitat de la Vall de Camprodon
C-38, Pk. 9,600 17867 – Camprodon
Tlf. 972 740 936
turisme@valldecamprodon.org
www.valldecamprodon.org

COL-LABOREN

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Vicepresidència**

 FEDERACIÓ DE MUNICIPIS DE CATALUNYA

Descobrir Beget

JORNADES EUROPEES DEL PATRIMONI 2011
24 i 25 de Setembre de 2011

Arribar a Beget no suposa només fer un trajecte per una carretera estreta i tortuosa, des de la zona pirinenca de la Vall de Camprodon fins a l'àrea volcànica de l'Alta Garrotxa. Una vegada s'entreveuen les primeres cases d'aquest petit poble ja tenim la sensació d'haver anat enrere viatjant en el temps.

Dins de tot el conjunt de pobles que formen la Vall de Camprodon, Beget és, per diverses raons, un indret ben singular. Pels seus valors arquitectònics, tradicionals i paisatgístics aquest petit poble va ser declarat Patrimoni Històric Monumental i, des de l'any 1983, conjunt historicoartístic.

Tot i que Beget pertany des de 1969 a la comarca del Ripollès, concretament al terme municipal de Camprodon, geogràficament el seu àmbit és el de l'Alta Garrotxa. Beget està situat a 541 metres d'altitud, fet excepcional dins de la Vall de Camprodon, on la majoria de pobles estan entorn els 1000 metres d'alçada. Aquesta diferència es nota en la fauna, en la flora i també en la temperatura, sempre uns graus per sobre de la resta de la vall, remarcant encara més que estem a la zona volcànica.

Beget dona la sensació de conservar-se tal com era fa segles. L'aïllament per la manca de carreteres, tant cap a la Vall de Camprodon com cap a la Garrotxa, ha permès mantenir intacta l'estructura medieval, amb les seves cases arrenclades al costat del riu, esglaonades adaptant-se als desnivells del terreny. Fins a l'any 1969 no es va obrir la carretera entre Camprodon i Beget.

Passejar pels carrers costeruts i estrets, sentint els còdols de l'empedrat que encara avui els recobreix, ens permet tenir una idea força clara de com s'hi vivia temps enrere. L'empremta del temps la trobem a cada petit racó o detall.

El nucli està situat al fons d'una vall profunda, on es troben el riu Beget i la riera de Can França. Per poder superar aquestes aigües, encara avui resisteixen a l'embat del temps un parell de petits ponts de pedra d'un sol arc, lleugerament apuntat.

El respecte per les formes de vida tradicional ha permès mantenir sistemes ancestrals de construcció.

Una passejada pel poble permet admirar les solanes fetes totalment en fusta i orientades a la part més asolellada de la casa, on antigament s'assecava el blat de moro.

Les rodes de molí escampades per diferents racons recorden la importància de l'aigua en el dia a dia dels seus habitants.

Antics finestrons de fusta pintada amb espiells encara destaquen enmig de façanes recobertes amb morter de calç, ben arestades protegir-se de la pluja i del vent. Petits detalls com els furriacs per tancar portes, els passamans de ferro adossats a la paret i els forats gatoners reviu temps antics. També rera algunes portalades s'endevinen corrals i pallisses amb grans obertures, rastre d'activitats avui perdudes.

Al bellmig del poble, destaca i presideix l'església romànica de Sant Cristòfol.

L'església va ser declarada monument nacional l'any 1931 i s'ha conservat sense gaire canvis des de l'època barroca.

El primer esment d'aquesta església parroquial és de finals del segle X; tanmateix, l'edifici actual és un clar exemple de l'arquitectura romànica del segle XII.

És un edifici de grans proporcions format per una sola nau coberta amb volta de canó lleugerament apuntada i reforçada per dos arcs torals. La capçalera està formada per un absis semicircular amb dues capelles rectangulars a banda i banda de l'ampli presbiteri.

A la façana de migjorn es situa el campanar, de planta quadrada i compost d'un sòcol cec i quatre pisos.

Tot l'edifici està envoltat per l'exterior per arcs cecs característics de la decoració llombarda.

La portalada d'accés és igualment remarcable per les quatre columnes que l'envolten, cadascuna amb dibuixos i esgrafiats diferents.

Dins de l'església, just a l'absis central, col·locada sobre unes pintures del pintor olotí Joaquim Vayreda, presideix l'altar major la famosa Majestat de Beget, una imatge del Crist crucificat.

Aquesta talla romànica de fusta policromada datada al segle XII fa uns 2m. d'alçada i presenta composició totalment vertical.

Aquesta representació de Crist a la creu totalment hieràtic i amb els braços oberts presenta trets d'influència bizantina, evidents en la túnica llarga fins als peus i amb mànigues decorada amb daurats i sanefes. Tot i que es considera la Majestat de Beget una de les talles que van sortir d'un taller de Ripoll al s. XII., tant pels colors com pels estampats recorda les tècniques emprades pels artistes orientals dels segles XI i XII.

Entorn de la Majestat hi ha moltes històries, potser la més remarcable és que gràcies a la protecció dels habitants de la vila es va salvar de la destrucció durant la Guerra Civil espanyola.